

Historien om et budget

Andreas Grosbøll, folketingskandidat SF

Så er det den tid på året; badevandstemperaturen stiger, turisterne indtager Bornholm og kommunens sparekatalog bliver lanceret. En del af forslagene er gengangere, der skydes ned med rituel præcision, andre er nye, og det hele fører til en diskussion om, hvorvidt det er den rigtige proces med al den usikkerhed, det nu giver. Først derefter når man frem til den egentlige politiske proces, hvor nogle bider til bolle og andre kvier sig lidt ved de svære beslutninger.

Venstre Bornholm har allerede været ude med et par bud på besparelser, og selvom det næppe trækker nok fra i forhold til de millioner, der skal findes, så er det da godt, at debatten åbnes. Konkrete besparelser på rengøring vil jeg dog ikke tale for, da Corona-epidemien vel om noget lærte os, hvad rengøring og hygiejne gør ved sygefraværet. Men respekt for at åbne ballet.

Måske er det også en postgang for tidligt at gribe direkte til de konkrete forslag. Jeg tænker, at der kan være overordnede ting at se på: Administrationen i BRK er dyrere end i andre kommuner, selv fratrukket de regionale opgaver, kommunen har her på øen. Det vil være overordentligt interessant at se på, hvor den forskel manifesterer sig ved sammenligninger med andre kommuner. I sparekataloget peger Jobcentret blandt andet på besparelser på jobkonsulenterne ud fra logikken, at andelen af ledige er faldet markant, men kan der faktisk findes en nøgle i forhold til, hvor mange ledige pr. konsulent, der er i sammenlignelige kommuner for eksempel?

Afbureaukratisering og tillid til de fagprofessionelle er gerne noget, der får ord med på vejen ved mere festlige lejligheder. I min optik skal det ikke bare blive ved snakken. Det er en simpel nødvendighed for at få ressourcerne til at strække - ikke kun pengene, men også de fagprofessionelle medarbejdere, som vi flere steder har mangel på. Eksempelvis i ældreplejen, hvor flere besparelsesforslag er direkte bundet op på, at der ikke er mulighed for at levere forskellige ydelser som følge af, at der vakante stillinger.

Vi er ganske simpelt nødt til at droppe nogle af de administrative mellemlid eksempelvis i ældreplejen. Jeg vil foreslå forsøg med selvstyrende teams, som får ansvaret for en gruppe borgere uden den meget rigide minut-visitation. Der bliver ganske simpelt brugt for meget tid og mange ressourcer på det, der ligger forud for indsatsen til borgeren. Ikke kun i ældreplejen, men også her.

Når det er sagt, så er der hele ikke noget, der skal løses alene på Bornholm. Vi har ganske simpelt ikke en særlig stærk regionalpolitik i Danmark, men til gengæld en høj grad af central styring. Den kombination binder i høj grad en kommune som Bornholm på en uhensigtsmæssig måde. Jeg mener, at vi kan forlange, at en regionalpolitik er mere og andet end en pose penge, som på efterbevilling gives, når kommunen er trængende nok. Løfter man sig så lige over kanten, falder hammeren næste år.

Det er lige før, at jeg fristes til at sige, at det jo så slet ikke kan betale sig at arbejde. Så; ja tak til en aktiv regionalpolitik!